Laiškas Valerijai Čiurlionytei, 1916-05-24, [iš Petrogrado – į Lipecką].

Sesule!/ Vakar ilgias valandas prasibastęs po miestą

Sesule!

Vakar ilgas valandas prasibastęs po miestą, vėlai g[r]įžęs radau Tavo laišką. Kažkaip virpėti pradėjau. Praplėšiu. Gėlės! Šilkinės, šilku austos, mėlynveidės! Gėlės! Gėlės! Sesulė man gėlių, man vainiką atsiuntė! Valio! Valio ir gėlės, ir vainikas, ir manoji Sesulė! Užvakar buvau miške. Valkiojaus toli toli, toli. Nežinau, nei kur aš buvau, nei kiek laiko, nei in kurią pusę nuo saulės. Prisiskyniau vijuoklių, uog[i]enojų, paparčių, apsikaišiau visas — kuo aš ne Dionisas! Cha-cha-cha! Juk pavasaris, gegužis, lakštingalė, jaunuma! Kodel aš turiu būt ir palinkęs, ir nusviręs! Galvojau apie tave. Daugel, daugel.

Atsiguliau paparčiuose. Dangus mėlynas, pušys apikerpėjusios mėlynos, tavo žvilgsnis lyg mėlynė — ir be pradžios, ir be dugno… Maniau, kad tu būtum sykiu, — aš viešpačių viešpatis būčiau.

O vakar nuo Tavęs gėlės ir toksai laiškas! Išbučia[va]u visus šilkelius tavo gėlelių, išbučiavau visą laišką! Sesule! Sesutėle mano, aš nenoriu, kad tau skaitant mano laišką būtų skaudu, aš nenoriu! Aš noriu, kad tu ju[o]ktais, kad Daina kiekvieną žengsnį tavo lydėtų! Kodel tu manai, kad aš tau netikiu?.. Ar kad mažai tikiu tau?..

Sesule! Aš niekuomet, niekuomet neabejojau apie Tave ir užtat mano ilgėjimos, mano išsiilgimas — gal tik giedrus subatvakaris. „День грядущий, день субботний.“ [1] Ė, kad padainavus dabar sykiu!

Nuvargęs esu, kaip paprastai, be galo, bet ūpas kažkodel geras ir lengvas, tik kažko galva sunki ir nieko galvot negaliu. Žinai, žinai ką. Aš atvažiuoju in Maskvą. In studentų susirinkimą. Būtų labai, labai gerai, kad tu galėtum atvažiuoti irgi. Ot būtų gerai! Jei tu negalėsi atvažiuot in Maskvą — gal aš galėčiau patekt in Lipecką. Tik man daug keblumų kyla labai. Pirmučiausia daug laiko išeitų važiavimui, o aš, matai, tarnauju, tat nelabai patogu vilkti. Maskvoj gi galėčiau kokį porį dienų ilgiau užtraukti. Vietoj važinėjimo tąjį laiką galėtuva drauge pabūti. Be to, aš pasistengiau ir Komitetas sutiko, kad aš darbą imčiau in namus dirbti. Rokuojas, aš galiu gyventi kur noriu. Tat manau važiuot in Finliandiją, in Teriokus. Ten yra Marios. Kasdien maudysi[u]os, kasdien su jūra šnekėsiu, kasdien vilnis kaposiu ir jų pasakų klausysiu — ir kasnakt Sesulę sapnuosiu. Mieste būti negalima — iki rudeniui tikrai neišgyvenčiau.

Keikiu aš Zoską [2], kodel ji važiavo ne in Gagrus, o in kokį tai bieso Lipecką, nei iš šio, nei iš to galo. Juk tai *безобразие* [3]! O gal… Gal Finliandijon, in Teriokus sykiu važiuosiva? Ten maudyties labai gerai. Vilnys tokios putotos, mėlynos, juodos, taip supasi-vaikšto, o tu plauki, kapoji jas ir juokies iš dangaus!

Gera Marėse! Gerai, kai žmogus nori būt kaip marės! Ten iš koralų, iš bangų pasakų vainikus pintumėm!

Šiandie mano Dangus giedrus, nė vieno juodo debesio —> minties, nė vieno tamsių sparnų knežtelėjimo!

Sesule! Kodel tu verki? Kam? Jei aš pasiilgstu tavęs, jei man skaudu toli esant, tat kaip tiktai reiškia, kad aš jaučiu tave, kad aš tikiu ne tik tau, bet ir in Tave, kad aš juntu Tavo sielos skundą! Ilgas valandas man beklaidžiojant skaudu daros, pašėlusiai ilgu, bet aš juntu, kad esu ne vienas, kad aš turiu Sesulę, kad turiu Numylėtą!.. Galop negi visados aš ir išglebęs. Žinau, kad turiu viską pergyventi.

Ir kas ten nebūtų, kažkokios bedugnės po kojų nesivertų — nieko nebijau. Žengsiu užu žengsnio! Tik

noriu išmokt būt ištikimu akimirksniui ir noriu nemokėt skirt akimirksnio nuo Amžinasties!

Laiminti Tavo aukurą! Bet juk aš patsai noriu, aš patsai stengiuos sudegti jame! Tegu bus palaimintas šventas [r]ym[o]jimas Tavo atnašų ir Tavo dieviškos maldos tebūna visos išklausytos!

Naujiems aukurams ir naujos giesmės!..

Sesute! Tamsią naktį, verkiant vėtrai, aš girdėjau Tavo Balsą…

Aš apsvaigęs šiandie nuovargiu ir gegužio dvelkimu, bet tu atleisk man tai… Norėčiau nusiųsti tau gėlių daugel, daugel, bet ant nelaimės nei vieno žiedelio neturiu.

Užtat siunčiu kitokį vainikėlį — supintas maldeles — neatmesk jo!

Ačiū tau ir už laišką, ir už gėles, ir už tai, kad tu tokia gera del manęs! Buč[i]u[o]ju.

Tavo Bolyt[i]s
24/V — 16

KOMENTARAI

[1] ~ *rus* =„Diena artėjanti, diena šeštadienio.“

[2] Sofija Kymantaitė-Čiurlionienė.

[3] безобразие ~ *rus* =niekšybė.